

| מקומיות

רקע

פעולה זו פותחת את חודשי הפעילות אפריל-מאי העוסקים בחברה ועשייה. זו הפעולה האחרונה שקורית לפני הימים הלאומיים, בהם החניכות מתבקשות לקחת חלק בטקסים ואירועים מקומיים. לכן בפעולה זו נעסוק בקשר של החניכות לעיר, בקהילה המקומית העירונית, ובתחושת האחריות הנוצרת מתוך המקומיות. בנוסף, פעולה זו פותחת רצף של עיסוק בתוכן השואל שאלות על חיבורים ואחריות קהילתית.

מטרות לפעולה

1. נסתכל על הקשר של המרחב שבו גדלתי והשפעותיו על האופן שבו התעצבתי
2. נאפיין את הקהילה המקומית העירונית
3. נעמיק בנושא הקשר של החניכות לעיר שלהן ואחריות שלהן

מתווה וחלוקת זמנים

מהלך	זמנים
משחק פתיחה	10 דק'
אני והעיר	20 דק'
אמת שקר- יוזמות מקומיות	20 דק'
כמה דברים קטנים על קהילה גדולה	30 דק'
סיכום	10 דק'

עזרים וציוד: הדפסת נספח

1. פתיחה

מחבואים וירטואלי- מקומות בעיר: חניכה חושבת על מקום בעיר שבו מתחבא. ת (יכול להיות גם אירוע שקשור בעיר, אירוע היסטורי וכו'). שאר החניכות צריכות לשאול שאלות של כן ולא ובאמצעותן לעלות על המחבוא.

חלק ב' | לב הפעולה**2. עומדות בציר- אני והעיר שלי**

נניח על הרצפה ציר - מזדהה בצד אחד ולא מזדהה בצד השני.
נקריא היגדים ונבקש מהחניכות לעמוד ביחס לתחושות שלהם. אחרי כל היגד נבחר כמה חניכות ונשאל למה הן התמקמו באופן הזה.
(יכולות לבחור גם חלק מההיגדים)
למדריכה: יכול להיות שהיו מגוון של חניכות במגוון דעות ועמדות לגביי העיר. שימו לב לא לייצר חוויה של בעד ונגד העיר. אנחנו משתפות בתחושות אישיות ולא מתווכחות עליהן. אפשר להתווכח עם עמדה לא עם תחושה

- אני מרגישה שאני מכירה הרבה מהנוער בעיר שלי
- אני מרגישה מחוברת לפעילות בעיר
- אני מרגישה שרואים אותי כתושבת
- אני מרגישה שאני יכולה לשנות דברים
- הלכתי להפגנה בעיר פעם
- יש כל מיני אוכלוסיות בעיר
- יש מקום לכל מיני אנשים להיות חלק
- אם אני לא מרוצה ממשהו, אני יודעת מה לעשות
- העיר הזו היא חלק בזהות שלי
- לגדול בעיר שגדלתי בה השפיע על העיצוב שלי
- קשה לי עם דברים שקורם בעיר
- אני לא מרגישה שיש לי מקום
- אני מרגישה שייכת לפה

3. משחק - אמת שקר - יוזמות מוקומיות של חניכות

להמציא ולקחת דוגמאות אמיתיות של יוזמות מוקומיות של תנועות ולתת להן לנחש מה אמיתי ומה לא. אם אמיתי- מרימות פתק ירוק, אם שקר- מרימות פתק אדום. (אפשר גם לעשות פשוט יותר ולהרים יד כל פעם שחושבות שאמת).

שקר:

- חניכות השומר הצעיר עם צאת המלחמה הקימו חמ"ל אריזות ושילוחים לכל הארץ על אופניים.
- חניכות איגי יצאו לאירועי צעירים ברשות להשתתפות באירוע וגיוס מתנדבות.
- חניכות הנוער העובד בהוד השרון קידמו שיתוף פעולה עירוני עם פרנקפורט (עיר תאומה בגרמניה) והביאו להחלפת משלחות נוער בין הערים.
- חניכות השומר הצעיר ברמת גן הכינו לפני עשור מערכי שיעור אקלים שהשתלבו ב

אמת:

- חניכות איגי רעננה בשיתוף עם תנועת הצופים ומחנות העולים יזמו וקידמו את מצעד הגאווה בעיר.
- חניכות איגי חדרה השתתפו בתערוכת להט"ב בעיר והכינו יצירה בעבור התערוכה.
- חניכות איגי חיפה השתתפו בהפגנות והכנת שלטים למען החזרת החטופים.
- חניכות באיגי עפולה מפעילות לקראת ראש השנה דוכן תרומות בסופרים
- בנות נוער בקיבוץ אלונים כחלק מתנועת בני המושבים צבעו את כל תיבות הדואר לורוד (לרגל חודש המודעות של סרטן השד)
- חניכי תנועות הנוער בירוחם יצאו בפרויקט לוודא שאין בת נוער בעיר שמעבירה את ל"ג בעומר לבד ו"שידכו" בין בנות נוער למדורות
- תנועת הנוער במעלה צביה נפגשו עם שרים בכנסת והצליחו לקדם פרויקט של יום ניקיון למדינה והתנדבו לנקות את העיר שלהם

דיון:

- מתי הרגשתי חלק מהעיר?
- איזה דימויים יש לי/ לסביבה שלי על העיר שלי ועל הקהילה פה? איך הדימויים האלו התגבשו?
- אילו דימויים הייתי רוצה שיהיו על העיר שלי?
- אילו יוזמות קרו בעיר שלי/ השתתפתי בהן?

4. קוראות יחד:

כמה דברים קטנים על קהילה גדולה – גיל אליאס (מנהל פרויקט 'גאווה מקומית' באגודה למען להט"ב)

המחשבה הראשונה שעולה כשאנחנו מדברים על מקום, זה בית. לחפש את הביטחון הכי בסיסי שאיתו אתה יכול להתמודד עם הקשיים הכי אישיים ויומיומיים שלך, ובכל זאת בסוף כל יום אתה תשב ותרגיש שלווה. בצאתי מהארון עלתה המחשבה שוב ושוב מה לי ולעיר הזאת באר שבע, למה לא לחוות את כל הטוב שהעיר תל אביב מציע לי, כדי לחוות כמה יותר להט"ביות. להרגיש שאני הומו שלם שיוצר לעצמו קליקות חברתיות, הולך למסיבות הטובות והנחשבות ביותר של הקהילה, מוצא זוגיות נהדרת וחי חיי קהילה גאה אמיתית. אבל לאורך השנים בתוך כל המחשבות הבנתי שיש משהו במאבק שמשאיר אותי בבאר שבע. כל פעם אמרתי לעצמי שעוד שנה ועוד שנה ובסוף אני אתבגר כמו כל הומו ואמצא את העתיד התל אביבי שלי, אבל עוד שנה ועוד שנה והמאבק משאיר אותי ליצור קהילה גאה בבאר שבע.

במהלך השנה האחרונה ניתנה לי ולחברותיי לצוות באיג' להקים מעגל חדש "רכזות קהילה" שרק נותן לי תקווה קטנה שאולי המאבק שווה ואולי סופסוף ארגיש שלם בעיר שבה נולדתי וחיייתי את רוב חיי. בהתחלה הקושי הגדול היה לבחור, הבחירה הזאת דורשת מחויבות קודם כל מעצמי להיות כאן ולנסות להרגיש בית. אחרי שחברי קהילה טובים עוזבים למרכז, אחרי שאתה מתלבט אם להתחיל עבודה חדשה במרכז ואולי גם אהבות חדשות במרכז מתגלה שיש אנשים שרוצים פריפריה ולא רק בבאר שבע. ומשם, בזכות האנשים שבחרים כמוני, אני וחברי לצוות רכזי קהילה עדיין בוחרים לבנות קהילה במקומות שנראים לנו כבר עזובים, עצובים ובלי חיי חברה. לאורך השנים שלי בעיר הבנתי שהצורך של החניכה הלהט"בית להגשים את עצמה היא לא רק ביציאה מהארון, אלא גם במאבק לחיות את הזהות שהיא רוצה לחיות במרחב הטבעי שבו היא גדלה ולהגיד שהיא כאן ותשאר. לחיות זהות להט"בית שדורשת ממנה לשאול שאלות אתניות, מגדריות ולוקאליות על למה כאן ולא שם. להיות מי שהיא בכל ההיבטים.

חשיבות היוזמה המקומית

- מה מתואר בחוויה של גיל?
- האם יצא גם לנו לחשוב שבסוף נמצא את עצמנו בתל אביב? למה?
- "לחיות זהות להטבית שדורשת ממנה לשאול שאלות לוקאליות על למה כאן ולא שם" - האם אנחנו מרגישות שהזהות שלנו מפגישה אותנו עם שאלות כאלו?
- למה חשוב לנו להראות?
- אנחנו מרגישות שהקבוצה היא פלטפורמה לנראות וליוזמה מקומית? או שהדינמיקה של הפעילות שלנו היא מסתירה?

חלק ג' | סיכום ורפלקציה

5. מתודת רפלקציה

כאן נדבר על איך לוקחות את זה לעיר שלנו, מה המשמעות של הנוכחות שלנו באירועים וטקסים עירוניים, איזו פרספקטיבה/ נרטיב אנחנו מביאות בעצם הנוכחות שלנו באירועים עירוניים?

6. סיכום

אנחנו לקראת הימים הלאומיים - יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות. בחרנו לעסוק במקומיות לקראת ימים אלו כדי...

כמה דברים קטנים על קהילה גדולה – גיל אליאס (מנהל פרויקט 'גאווה מקומית' באגודה למען להט"ב)

המחשבה הראשונה שעולה כשאנחנו מדברים על מקום, זה בית. לחפש את הביטחון הכי בסיסי שאיתו אתה יכול להתמודד עם הקשיים הכי אישיים ויומיומיים שלך, ובכל זאת בסוף כל יום אתה תשב ותרגיש שלווה. בצאתי מהארון עלתה המחשבה שוב ושוב מה לי ולעיר הזאת באר שבע, למה לא לחוות את כל הטוב שהעיר תל אביב מציע לי, כדי לחוות כמה יותר להט"ביות. להרגיש שאני הומו שלם שיוצר לעצמו קליקות חברתיות, הולך למסיבות הטובות והנחשבות ביותר של הקהילה, מוצא זוגיות נהדרת וחי חיי קהילה גאה אמיתית. אבל לאורך השנים בתוך כל המחשבות הבנתי שיש משהו במאבק שמשאיר אותי בבאר שבע. כל פעם אמרתי לעצמי שעוד שנה ועוד שנה ובסוף אני אתבגר כמו כל הומו ואמצא את העתיד התל אביבי שלי, אבל עוד שנה ועוד שנה והמאבק משאיר אותי ליצור קהילה גאה בבאר שבע.

במהלך השנה האחרונה ניתנה לי ולחברותיי לצוות באיגי להקים מעגל חדש "רכזות קהילה" שרק נותן לי תקווה קטנה שאולי המאבק שווה ואולי סופסוף ארגיש שלם בעיר שבה נולדתי וחייתי את רוב חיי. בהתחלה הקושי הגדול היה לבחור, הבחירה הזאת דורשת מחויבות קודם כל מעצמי להיות כאן ולנסות להרגיש בית. אחרי שחברי קהילה טובים עוזבים למרכז, אחרי שאתה מתלבט אם להתחיל עבודה חדשה במרכז ואולי גם אהבות חדשות במרכז מתגלה שיש אנשים שרוצים פריפריה ולא רק בבאר שבע. ומשם, בזכות האנשים שבוחרים כמוני, אני וחברי לצוות רכזי קהילה עדיין בוחרים לבנות קהילה במקומות שנראים לנו כבר עזובים, עזובים ובלי חיי חברה. לאורך השנים שלי בעיר הבנתי שהצורך של החניכה הלהט"בית להגשים את עצמה היא לא רק ביציאה מהארון, אלא גם במאבק לחיות את הזהות שהיא רוצה לחיות במרחב הטבעי שבו היא גדלה ולהגיד שהיא כאן ותשאר. לחיות זהות להט"בית שדורשת ממנה לשאול שאלות אתניות, מגדריות ולוקאליות על למה כאן ולא שם. להיות מי שהיא בכל ההיבטים.